

స్వయంకృతాపరాధమా!

సైనికోద్యోగముననున్న మాతండ్రికి నేనొక్కడనే కుమారుడను. నా జన్మకాలమున మాతండ్రి యొక దళాధిపతిమాత్రమే నొమ్మిది సంవత్సరముల ప్రాయ ముండే తల్లి గతించింది. తదుపరి మాతండ్రితోఁగూడి వేరువేరు పట్టణములందు వసించుచుంటిని మాకు బంధువు లెవ్వరులేరు. మాతండ్రి ద్వితీయ వివాహమాడలేదు. నేను కొంచె మెదిగియున్నందున నొక నేవకుని సాయ మున సంసారము సాగించుకొనుచుంటిమి.

మాతండ్రిగారి ఉగ్రోగముతోపాటు జీతముగూడ అభివృద్ధిజెందినందున నే పెరిగిన పరిస్థితులు ఆదర్శ ప్రాయముగ నుండెను. కొరికలు సఫలతజెందకుండుట గాని, పనికిమాలిన పరిసరములను గాని, దారిద్ర్యమును గాని నేనెఱుగను. అట్లని నేను భాగ్యముతో తుల తూగుచు దుర్వ్యయము గావించలేదు. నియమిత సౌఖ్యవాతావరణములో బెరిగియు నొకవిధమగు శిక్షణను చ్చెడకుండ రక్షింపుచుండెను. దయార్థ హృదయుడగు తండ్రికితోడు విద్యాభ్యాసము దేశ సంచారమును గూడ చిరుత తనమునుండి నాకబ్బిన భాగ్యము గల్గినది.

నాబాల్యకాలమున జెప్పదగినవి విషయమేమియు లేదు. ఆరోగ్యభాగ్యముగల్గి గౌరవనీయుమైన పథ ముందు నడుచుచుట్టి యొక సాధారణ యువకుడనై నలుగురి కంటికొనందముగ నుంటిని గాని సాంఘిక విషయములందు పరిచయము తక్కువ. ఏలన మా జీవితము సైనికజీవితమై కట్టుదిట్టములకు లోనై యుండినది.

పదియేడవ సంవత్సరమున గనుల నిర్మాణ శాస్త్ర విద్యచదువ నారంభించితిని. కొలదికాలములోనే మాతండ్రి అశారోగ్యముచే గతించినను, నావిద్యావిధాన

పరిసమాప్తికివలయు ధనముమాత్రము కావలసినంత యుంచిపోయెను. ఆశనిస్పృతిచే నేనొంటిరినైతిని నాకు కొంతమంది దూరబంధువులుండినను వారిపేదలను తిప్ప వారినిగూర్చి యొక్కడుగ నెఱుగను. మాతండ్రి మరణము నాకు తీరని నష్టము గల్గించినను, ఇట్టి సమయ మున యితర యువకులుండునట్లు నేను నిరాశాభావ వూరితుండఁగాలేదు సైనికశిక్షణ, నాకు మార్పులందు తగురీతివర్తించి ఉన్నదానితో సంతసముగ నుండునట్టి యభ్యాసము గల్గించినది

అప్పుడు నా జీవితమున విశేషము లేమియుఁజరుగలేదు. నేను ఆటలందు చేరియుండినను ప్రఖ్యాతిజెందలేదు. బ్రహ్మచారియై ఉత్సాహపూరితుడగు యువకుడేయే విషయములందు పాల్గొనునో నేనుగూడ నట్లే వర్తించి తిని. కాని నావిద్యావిషయమందు మాత్రము పేరు పొంద గల్గితిని నాబాల్య జీవితమున కట్టుదిట్టములకు లోనై యుండినందున నేను తప్పడుత్రోవల బోవ లేదు అట్లు నడచుకొంటిని గదాయని గర్వముగూడలేదు.

నా యిరువదియొకటవ సంవత్సరమున పట్టణమును పొంది కొన్నిమాసముల తరువాత బీహారునందలి రాగి గనులందు మొదటి యుద్యోగమును స్వీకరించితిని. నిజమగు యుత్సాహముతో స్వయముగ సంపాదించు బాద్యత నారంభించితిని. అది కష్టమని యెంచియు నాకు జయశీలుండఁగా ననుభయము తోచలేదు. నాకు దివ్యమగుబలమును ఉత్తమమగు విద్యయు మాతండ్రి నిల్పిపోయిన కొన్నివేల రూపాయలునుఁ గలవు; నేను దుర్వ్యయమని గాను.

ముఖ్యపరీశీలనోద్యోగి నై యుండుటే అచటనా యుద్యోగము. నేను గనిగర్భమునుఁ బ్రవేశించి మాదిరుల నేరుకొని పని జరుగుచుండగా పరీక్షింపవలసి యుండెను.

స్వయంకృతాపరాధమా!

నేను మొదటిదిన ముదయమున కార్యాలయము నందు బోసునుఁజూడనేగినపు తతఁడు నావంకసంశయాశ్చర్యములు పురిగొన నవలూకింప, నతడేమి యోచించుచున్నాడని యచ్చెరువందితిని

“చిత్తరంజక! నీ వయస్సెంతి?”

నేను ప్రత్యుత్తరమివ్వ నాతఁడు బల్లపైగ్రుద్ది ముఖము చిట్టించెను “సరి. నీవిక్కడజేరావు. నీకొక పరీక్ష పెడతా” అని, ఉన్నట్టుండిలేచి “నీవు జయి స్తే వృద్ధికొస్తావు. యువకుల కిది పెద్దఉద్యోగమే” అని ముగించెను కార్యాలయమునుండి పరిశోధనగది కాలని వెంటనడచితిని. అచట యధాప్రకారముగ, పరిశీలింప వలసిన వస్తువులు ద్రావకములు కుప్పలుకుప్పలుగ బడియుండెను కిటికికెదురుగా ఒక ద్రావకమును జూచుచు ఒక పురుషుఁడు నిలువఁబడియుండెను. మా చప్పుడువిని మావంకదిరిగెను. ఆతని కిరువది నాల్గు లేక ఐదుసంవత్సరముల వయస్సుండును. దీనదృష్టి, పాలి పోయిముఖము సన్ననిశరీరముపై వదులుగ క్రేలాడు చున్నదస్తులు గమనించితిని ఆతఁడు నన్నొకవిధముగ జూచుచుండెను.

“బెనర్లీ, ఈతఁడు చిత్తరంజన్ చటర్జీస్థానమునకు వచ్చినాడు” అని బోసు నావంకదిరిగి “బెనర్లీ నీ సహాయోద్యోగి గానుండి నీకుఁ జూపవలసిన విషయములను నాకంటె త్వరగాఁ జూపగలఁడు” అనెను.

మాకు ప్రత్యేకవసతు లాసఁగబడెను కాని యేకాంతవాసము కష్టముగనుండెను బెనర్లీవైఖరి నాకు విచిత్రముగఁదోచెను. నేనే సంభాషణకారంభించితిని. కాని ఆతని కాటలందుగాని చదువునందుగాని మరే విషయమందుగాని యిట్టమున్నట్టేదోచలేదు. పాల్గొనకపోయినను ప్రతిమానవున కొకవిషయమందిష్టముండుట సహజమేగాని యాతని విషయము నదియసత్యమయ్యెను. నేను జెప్పనపుడువినచు నాపైపొక విధముగఁ జూచుచుండెను. అందలి యర్థము నాకు దుర్భేద్యముగనుండెను.

ఆతనిమేజాపై యొకయువతి ఛాయాపటముండెను. ఆమె సౌందర్యము — ఆమె, శిరోజములతీరు మనోహరమైన చేరడేసకనులు, వాటియం దొకవిధమగు నిమ్మలత్తము చింతతోఁగూడి ప్రతివారి నాకర్షించు నట్లుండెను. నేను దానినిజూచి పెక్కుమారులు విచిత్రమునొందితిని. ఆతఁ డద్దానిగురించి నాకేమియుఁ జెప్పలేదు, నే నడుగ లేదు.

నేను త్వరలో నాపనియందు నిమగ్నుడవై పోవుచుంటిని అది గొప్పఉద్యోగమైనందున జయశీలుఁడనుగా నిశ్చయించుకొంటిని. నాబలము విద్యనిపుణత్వము నాయుద్యోగమునకు చాల సాయపడుచు వచ్చెను. బెనర్లీకూడ గనినుండి మాదిరులను విరితెచ్చుచు పని కొనసాగించుచుండెను గాని నానాఁటికాతఁడు చిక్కిపోవుచుండుట స్పష్టముగాఁ గానవచ్చుచుండెను. ఒకమారాతనితో అతని స్థితినిగురించి మాట్లాడి “యింత కంటె మలభమైన ఉద్యోగమేదైనా చూచుకొనరాదా” అంటిని. దాని కాతఁడు “నాకేమి? బాగుగనేయున్నా”నని బదులొడెను, గాని యతని ముఖముమాత్రమది యసత్యమని చాటుచుండెను. ఏదో కారణమువలన నాతఁ డా యుద్యోగము వీడకున్నాడని తలంచితని దీనితరువాత ఆవిషయమై ప్రస్తావన లేమియు లేక మాకార్యములందు నిమగ్నులమైతిమి.

ఒకసంవత్సరము గడచిపోయెను. ఒకమారారువురు చేరి, మరియొకమారు వేరువేరుగా పనిజేయుచుంటిమి. నాజీవితమును నాశనముజేసిన సంఘటనను చదువరులకు దెలుపుటకుముందు గనుల యంతర్భాగమునందలి విషయము కొంతవివరింతును గనిముఖద్వారమునుండి పెక్కుసారంగములు పోవుచుండును. అవియే రాకపోకలకు దారులు. సారంగము అంతమునగల గోడపముఖమందురు. ఆముఖము క్రిందిభాగమున ‘వింజన బడు బొరియలుండుచు ఆవి క్రిందిసారంగములతో కలుపుటకై నిర్మింపఁబడియుండును.

ఒక మధ్యాహ్నము భోజనానంతరము నేనును బెనర్లీయును కొన్నిమాదిరుల నేరుకొనివచ్చుటకై

గృహ లక్ష్మి

తొమ్మిదివందల అడుగులక్రిందనున్న సారంగమునుబట్టి పోతిమి. మే మా సారంగముఖమును కేరినపు డచట పండ్రెండడుగులలోతున 'వింజి'నిజేయుటకై పాటు బడుచున్న కొంతమందిని జూచితిమి వారు దానిలో డైనమెట్లను పెట్టుటకు రంద్రముల త్రవ్వచుండిరి వారు వానికి అగ్నిముట్టించుట కింకను కొన్నినిముచు ములు వ్యవధియుండుటచే నేనును బెనర్జీయును మా పనులకు వెళ్లిపోయితిమి. ఒక కురుచునిచ్చిన దిగి యాతఁడు 'వింజి'యందు మాదిరుల నేరుచుండెను. నే నా 'వింజి'మీదగల పలకనుదాటి నూరడుగులదూర మునగల ముఖమువద్దకువెళ్లి నాపనిని జూచుకొను చుంటిని.

నా పనియందు నేను నిమ్మడనైయుంటిని. ఆ 'వింజి'యందు పనిచేయుచున్నవారు డైనమెట్లకు నిప్పు చెట్టితిమని యలచుచు నన్ను త్వరితగర్భమున బిలుచుచు పైకి నిచ్చెనసాయమున గబగబ నెక్కచున్నంతవఱకు నాకు గమనమేలేదు నారి అఱపులువిని చకితుండనై తిని. తక్షణమేఁ జేయవలసిన కార్యము నాకుదెలియును. వెంటనే పరుగిడి పలకనుదాటుకొని, నిచ్చెనమూలమున మైనున్నసారంగము కేరుకొని ప్రవేలుడువలన ఎగిరివచ్చు రాళ్లనుండి ప్రాణములను గాపాడుకొనుటయే ఆచటి పనివారంద రాతురతతో పైకినెళ్లి యుంటి నిచ్చెనను పైకిలాగుకొనిరి ఇంకను కొన్నినిముచములవఱక పాయము గలుగదని నాకు దెలిసియున్నందున, అప్రవేలు డులో విడిచిరానివ్వుములేని కొన్నిమాదిరులను ఏరుకొ నుట ముగించిమాడగా అవతలికొనయందు బెనర్జీ త్వరితగతి నిచ్చెననెక్కచుండెను. నే నాసారంగము వెంట పరుగిడ ప్రారంభించి పలకమీదకు వచ్చితిని. వారు పనిజేయుగొయ్యి ఆ పలకక్రిందనేగలదు. ఆవన రములో పలకమీదనుండి కాలుజారి ప్రవేలుడుపదార్థ ములతో వూర్తిగనింపబడిన గొయ్యిలోబడిపోతిని.

కాని నేను చాలయెత్తుచుండి క్రిందబడలేదు. అది పండ్రెండడుగులుమాత్ర ముండుచు, అందుచే దెబ్బ

తగులకపోయినను మరుక్షణములో గలుగనున్న అపాయమును నే మరువలేదు. అచటి డైనమెట్లసంఖ్యయు, అవి పెట్టబడియున్న స్థళమును నాకు దెలిసియున్నప్పటికిని అవి ప్రవేలుటకుముందే అగ్నినార్య టసాధ్యమై యుండెను లేచినిలువఁబడి గోడనెక్కుటకు ప్రయత్నించుచితిని. గోళ్లు గోడలోపలికి గ్రుచ్చుకొన్నను అచటి మట్టిగాని రాళ్లుగాని నాచేతులకు పట్టునివ్వలేదు. ఆగొయ్యి పైభాగమునగల పలకను జ్ఞప్తికిదెచ్చుకొని నాకాళ్లయందున్న బలమంతయు సుపయోగించి పలకను పట్టుకొనుటకై యెగిరితిని కాని అది నాకంద దయ్యెను ఆ మృత్యుగహ్వరమునుండి తప్పించుకొనుటకు మార్గమును తలంచుటకుగూడ వ్యవధిలేక మరల మరల నెగుర నారంభించితిని ఏక్షణమునందైనను ప్రవేలుడు గలుగవచ్చును.

పైనయొక అఱపువింటిని భయాశ్చర్యములు బెన గొన పైకిజూచితిని. బెనర్జీ పైనుండి నిచ్చెనను క్రిందకు దింపుచుండెను అది నేలనుతాకియు తాకకముందే అతివేగమున గబగబ పైకెక్కుచుంటిని బెనర్జీ నిచ్చెన కదలకుండ గట్టిగ పట్టుకొనియుండెను. అచట మా కిరువురకు నిరుచములు—కాదు కొన్ని క్షణములు మాత్రము వ్యవధియుండెను అతడు దేవునిదయవలన నిచ్చెనను గట్టిగ బట్టియుంచెనుగాని లేకున్న నాయాతు రతవలన తప్పక నేను పట్టువీడియుండును, లేక నిచ్చెన క్రిందకు పడియుండును

నేను పైభాగముకేరి పరుగిడవొచ్చితిని. మేమిరువు మాసారంగమున బడగిడుచుంటిమి. ఏలన పైకిపోవుటకు కాలముచాలదు, కాని అప్రవేలుడు చోటునుండి వేయు ప్రతిఅడుగు కూడ మా క్షేమమును బలపరచుచుండెను ఎగరోజుకొనుచు, శ్వేదబిందువులు జలజల రాలుచుండ సారంగ మవ్వలి కొననున్న నిచ్చెనను కేరుకొంటిమి. ప్రవేలుడు — అపుడే — భయంకర ముగ ప్రవేలుడు వినవచ్చెను. ఆశబ్దము నాశరీరమందలి ప్రతియఱపును భయముచే నింపివైచినను వైతన్యవిహీ

స్వయంకృతాపరాధమా!

నుని జేసివైవ, నేను పరమాణువులుగా బేధింపబడుచుంటినని తలంచితిని.

శబ్దము పొగ అణగినతరువాత పనివారలు పైసారంగమునుండి క్రిందకు రావారంభించిరి. చైతన్య విహీనులై యింకను నచటనే నిలువబడియున్న మమ్ము నమ్మరాని హాయినినూచించుదృష్టులతోఁ జూడసాగిరి. నాచెంపను గీచుకొనిపోయిన గాయముతప్ప మాయిరువురి కెట్టి గాయములూఁగలేదు. నాప్రాణ మాతఁడు రక్షించెనుటలో కించిత్తెనను సందియములేదు నేను దానినిగూర్చి మాటాడనశక్తుండై యాతనిచేతని కృతజ్ఞతానూచకముగ నొక్కిక్కిరితిని.

తరువాత నారాత్రి మా నివాసములందు మేమున్నపుడు, ఎట్టి ధన్యవాదము లాతని యాదార్యకృషికి చాలకున్నను, నేనతనికి ధన్యవాదములర్పింప ప్రయత్నించితిని. అతఁడు నిర్మోగమోటముగా, అగౌవరముగా కసరివైచెను. నాకృతజ్ఞత అతని కయిష్టము గల్గించెనేమో?

“నీవట్లు నన్ను వదలించుకొనజాలవు. బెనర్జీ! నీవు నాప్రాణరక్షకునివి నా ప్రాణసంరక్షణకొరకు నీప్రాణముల నొడ్డితివి. నీ వచటికి వచ్చినపుడు నాకు జీవించుటకు ముప్పుదిక్షణములకాలమే యుండెను. ఆబ్బ! నాతలంపులు నీ వూహింపజాలవు! నాజీవిత సర్వస్వమునకేగాక నేనికమీద ఆర్జించిన దానికీగూడ నీచేకర్తవు నాశరీరమున ప్రాణమున్నంతవఱకు నా జీవితము నీయధీనమే. దేవుఁడు నీకు నాకృతజ్ఞత జూపింప నొకతరుణము —” అని ముగింపనుండ నాతఁ డడమై, “చి త్తరంజనే తరుణమిపుడురాలేదు. నీచిత్తవృత్తి నెఱుఁగుదును దానినింక విడిచెదము” అనెను.

ఈ సంఘటనానంతరముగూడ మే మిరువురము త్రియమిత్రులుగా నుండజాల మైతిమనుటకు చివిత్రము గొలుపకమానదు నాశక్తికొలఁది యాతని మదికెక్కు

నట్లు, ఆతని సంతోషపెట్టుకు ప్రయత్నించితిని గాని, యాతఁడు యథాప్రకారముగా యేకాంతవాసియై, చెనకరాకయుండెను. తుదకు ప్రాణము విడుగెత్తి యాతనిచర్యకు వెరగందుచు విరమించితిని.

కొంతకాలమునకు తరువాత నాతఁడు నెలవుపై కొన్ని నెలలకాలము కలకత్తానగరమునకు వెళ్లెను. నే నాతనికి కృతజ్ఞుఁడుగానుండియు, నెల్లపుడు చింతాధీనుండైయుండు నాతఁడు లేకుండుటొక సంబరముగా నెంచితిని. తిరిగివచ్చినపు డాతఁడు వూర్తిగా మారుననిఁ దలంచితిని. నిజమే ఆతఁడు మారియుండెను— కాని ఆమార్పు క్రమముగా రాజుగారిగుఱ్ఱము గాడి దయినట్లుండెను. కాని మార్చినది నే జూపింపజాల నైతిని; ఆమార్పు మనోనయనములకుదప్ప జాతిక దృష్టికి గానరాదు.

ఆతనిప్రవర్తన నాకెంతమాత్రము సరిపడదయ్యెను. ఒక్కొక్కమా రా ఉద్యోగమునువీడి యితరచోటికిపో ప్రయత్నించితిని గాని నాకదివఱకే వేతనాభివృద్ధిగల్గి యుండుటయు, బోనుగారు నన్నమిత్రాదరిముతోఁ జూచుచు పెక్కుపనులను నాకు వశపరచుచుండుటయు, సభివృద్ధినినూచకమని నా యభిప్రాయమును మార్చుకొంటిని.

ఒకదిన ముదయమున గనులజూడ కొందరు ప్రముఖులు వచ్చెదరని తెలియుటచే, బోను గారు నేనును బెనర్జీయు నున్న పరిశోధనాలయమున కవసరముతో వచ్చి, తాను వచ్చువారికి గనులజూప నేగుదననియు, ఈలోపల పనివారి కివ్వవలసినజీతము వచ్చుననియు, గుమస్తా లేకుండుటచే నేనే డబ్బును భద్రపరుపవలె ననియుఁజెప్పి ఇషుపపెట్టెను దెరచుటకు మార్గ మొక చీటిప్రైవ్రానియిచ్చి వెళ్లెను దానిని నేను జోబునం దుంచుకొంటిని.

మధ్యాహ్న మైనందున బెనర్జీ భోజనమునకు వెళ్లెను అంతలోపలనే డబ్బువచ్చెను దానిని భద్రముగా

స్వయంకృతాపరాధమా!

ఇనుపపెట్టెనందు దాచితిని. తదుపరి పరిశోధనాలయమునకు, ఆఫీసుమూయకనే వచ్చితిని. గదితెరచియేయున్న నే గనిపెట్టుకొనియుండగలనని నాయూహ. ఆదినము నాపట్లాకటి విపరీతముగ నొప్పిగల్గించుటచే నాపనియం దేకాగ్రతయుండకపోయినను చేయవలసిన పని బోలెడంతయుండెను.

బెనర్జీ తిరిగివచ్చినపు డతనితో నేను భోజనమునకు వెళ్ల నిష్టములేదనియు పల్లనొప్పి విపరీతముగా నున్నదనియు జెప్పితిని.

“అట్లయిన పట్టణములోని దంతవైద్యునివద్ద కెందులకు వెళ్లరాదు? సాయంకాలమునకు ముందే నీవు తిరిగిరావచ్చును నాపని నేనిదివఱకే ముగించియుండుటచే నీపనిముగించుట కించుక సాయపడగలను” అని బెనర్జీ సూచించెను.

అది మంచినలహో. ఆవసరకార్యములకు బనికెవచ్చుటకొక మోటారుచటనుండెను; పైగా బోనుగారు నన్ను ఆఫీసునకు దుండమనికూడ చెప్పియుండలేదు. జీతములిచ్చు ధనముదీసికొని ఇనుపపెట్టెలో భద్రపరుపమనిమాత్రమే యాతనియాజ్ఞ దానితరువాతనే భోజనమునకు బోవగును ఇతలో గనులజూడ నేగినవారు ఒకగంటకు సిరిగివత్తురు.

“సరియే బోనుగారు వచ్చిలేని ధనము ఇనుపపెట్టెయందు భద్రముగనున్నదని చెప్పము” అని యాతని సలహా కంగీకరించుచు బెనర్జీతోనంటిని.

నేను పట్టణమున బోవుమార్గము సర్కభాగముగడచిన తరువాతనే, నాకోటు పరిశోధనాలయమునందే యున్నదనియు, ఇనుపపెట్టె తాళపుజెవులు తెరుచు మార్గముగూడ నందే వీడివచ్చితినినియు భావకమునకు వచ్చెను వెనుగిరిగివచ్చితిని. బెనర్జీ తనపనియందు నిమగ్నుడైయుండి నేను కోటునుదీసికొనుట గమనింపలేదు

నేను తిరిగివచ్చుటకు చీకటయ్యెను. దంతవైద్యుడగు నాకు మొదట నేదో చికిత్సజేసి పూర్తిగా చికిత్సనందుటకు మరుగిన ముదయమున దిరిగిరమ్మనెను.

ఆరాత్రి పల్లనొప్పి తిరిగి యారంభమయ్యెను. కొంతకాలము పరపుపైవనే దొళ్ళుచుంటిని కాని బెనర్జీని నిద్రాభంగము గావింప నిష్టపడనైతిని నొప్పియంతకంతకు భరింపరానిదయ్యెను లేచి దీపము వెల్గించి ఆప్రదేశమును గలయజూచితిని

బెనర్జీ తనపడకమీదలేడు నాకాశ్చర్యముగల్గెను వెలుతురులో నాగడియారమునుజూడ రెండుగంటలైయుండెను తలుపునుచెరచి బైటికిఱచితిని వెన్నెలకొద్దిగనుండినను ఏమియు గోచరముగాలేదు. త్వరగా దుస్తులనుధరించితిని ఆతఃకంతరాత్రిలో నొకఁడే బైటికిబోవుట అస్వస్థతవలననో లేక పిచ్చిచేతనో యూహింపజాలకపోయితిని. ఎట్లయిన నాతని గన్గొని సాయపడ దలంచితిని.

చెప్పలు దొడగుకొనుచుండ కాలివద్ద యేదో కాగితపుముక్క గమనింప దానినిదీసితిని. అది బెనర్జీకి వైద్యుడిచ్చిన బిల్లు, దానిపై నేవో బనర్జీ వేసిన అంకెలుండెను అప్రయత్నముగ దానిని బోబులోపైచుకొంటిని, చెప్ప లింకను పూర్తిగా తొడగలేదు. ద్వారము చెరచుకొని బెనర్జీలోన బ్రవేశించి ననుగని నిరాంతపడి, “పిచ్చిపట్టినదని తలంచితినేమో! నిద్ర రాకుండుటచే గాలిలో దిరిగివచ్చితిని” అని రుద్ధకంఠముతో మాటాడెను.

నా తెలివితక్కువకు చింతించుచు దుస్తులుదీసి పడకజేరితిని కాని బెనర్జీ వృత్తాంత మభేద్యముగ నుండెను అతఁడసాధ్యుడని ఎంచితిని

మరుదిన ముదయమున కంపెనీ కార్యలో దంతవైద్యునివద్దకు బయలుదేరితిని ఐదుమైళ్లు వెళ్లినతరువాత టైయనందు గాలిపోయెను దానిని మార్చుకొని వేగముగా నడుపుకొనుచుపోవుచుండ మా యజమాని

గృహ లక్ష్మి

బోనుగారి కారు అత్యంతచేగముగ నాకారు కడ్డ మయ్యెను. అందులోలివారు నన్నాగమని యాజ్ఞా సిందిరి.

నిర్దాక్షిణ్యముగ బోనుగారి గుమస్తా కారునుండి నన్ను క్రిందకు దిగమని నా కారంతయు పరీక్షించెను. పరీక్షానంతర మాతఁడు నన్ను తనతోఁగూడ రమ్మ నెను. ఎందుకో వచింపక బోనుగారి యాజ్ఞయని మాత్రము జెప్పెను. నాకు గల్గిన యాందోళన వర్ణనా లీతము. తిరిగి వచ్చితిని.

ఆఫీసుగదియందు బోనుగారు కాచుకొనియుండిరి మూల నొక కుక్కీయందు భయముచేసినదిగా జెనక్కి కులబడియందు డెను బోనుగారు క్లుప్తముగా, జీతము లిచ్చుటకై భద్రపరుపబడిన ధనముపహారంపబడినదని నాకెఱిగించిరి సారాంశమిది ముందునము భోజనా నంతరము బోనుగారు ఆఫీసునకువచ్చి జెనక్కి ధన మెచ్చటనని యడిగి ఇసుపపెట్టెయిందుండిన సంచినీ చూచెను. అది అతనివాడుక గానున్నను ఆసినముదయ ముననే జీతములపట్టి తయారుజేయుటకు పెట్టెదీసి చూడ ఆ సంచియందు ధనములేదుగాని మంటితో మిశ్రమ మైన లోహపు ముక్కలుమాత్ర ముండుడెను. ఆతఁడే పదునొకండువత్సరములు గా ధనమును దాచు చుండును, గాని యెపుడట్టి విపరీతముగల్గలేదు ఇసుప పెట్టెను బలవంతముగా డెరచినగుర్తులులేవు పెట్టెను డెరచుమార్గము నాకుమాత్రము తెలియును జెనక్కి దానిని యేనోవిధమున దొంగలించియుండినదప్ప పెట్టె తెరచునసూచార మతనికి తెలియదు.

ధనమును దీయుటకు మా కిరువురకే సాధ్యమగును. మరుదినముదయమున దనముగాచుకొందురని మాకు తెలియును అదియునుఁగాక నేను వేగముగా మోటారు నందు పట్టణమునకుపోవుచు త్రోవలో పట్టుబడితిని జెనక్కి గనివిడిచి కాలిత్రోవను బోవుచుండ తీసికొని రాబడెను ఈదొంగతనము మాయిరువురలో నొక్కరే జేసియుండవలెను

బోను కను లగ్నికణములురాల, “ఇందులో డబ్బు దొంగలించిన దెవరు” చెప్పండి. చెప్పకపోయారా! పోలీసువారువచ్చేవఱకు నిర్బంధములో నుంచుతాను” అని గద్దించెను.

భయకంపితుండనై నానిగ్లోషత్యమాతనికి విన్నవించి తిని నేనాధనమునుదీసి పెట్టెలో బెట్టినదితప్ప తరు వాత చూడలేదు. బెనక్కిగూడ తాను నిగ్లోషిననెను దీని నెవరునమ్ముదుగు బోను కోపముచే మమ్ముగదికి త్రోయించి తాళమువేసి కాపుంచెను. ముందే మా వస్తువులన్నియు వెదుకబడినవి.

బోను వెల్లిపోవుట నింటిని ఒకచోట గూలబడి యుచేతనుండనై యుంటిని బెనక్కిమాత్రము గదియందు పచారు జేయుచుండును నేనది గమనించలేదు. ఆ ప్రయత్నముగా జోబునందున్న యొక కాగితమునుదీసి ఊరకమడువ జొచ్చితిని దీర్చుచింతయుండునపుడు నాకది వాడుక ఉన్నట్లుండి ఆ కాగితమువంక చూచి తిని. అదరిపడితిని హృదయవేగము ద్విగుణించెను ఆకాగితముపై బెనక్కి యక్షరములుండుడెను అవి ఇసుప పెట్టెను డెరుచుటకు లెక్కించిన అంకెలు త్రిప్పి చూచితిని. అది బెనక్కికి వైద్యుఁడిచ్చిన బిల్లు!

ఒకక్షణములో నంతయు నా భావవీధిని మెఱసి పోయెను నేను మధ్యాహ్నము ఆఫీసువిడిచిన ఐదు నిముషలలోనే పెట్టెను డెరుచు గూర్చును వ్రాసియుంచు కొన్నాడు నేను వెళ్లిన తరువాత దాని నుపయోగించి నాడు అగ్గిరాత్రమున నాతని చర్య నిస్సంశయము గాధనమును దాచిపెట్టటకే!

మానసము కొంచెము విశ్రాంతి బొందెను తన బిల్లుపై పెట్టెతెరుచుటకు గావలసిన అంకెలుండుట దుర్లభము, అట్లు వాని నాతఁడు వ్రాసియుంచుకొన నధికారములేదు కావున అతని దురుద్దేశ్యము బయలు పడుచున్నది. దీనిచే నా నిగ్లోషత్యమును నేను రుజువు పఱచుకొనఁగలను. కాగితమును జోబునో నుంచు

మే ఘోషం

కొనచు నాముఖమందు దోచు ఆనందభావము నణచ ప్రయత్నించితిని

“ఇదో ఇటుచూడు, చి త్తరంజకా! నీవు నన్ను జిక్కించుకొన్నావని నాకు దెలియును” అన్నాడు బెనర్జీ ఉన్నట్టుండి. అతఁడు పచారుచేయుట నిలిపి భయమును వీడి నావంక విచిత్రముగాఁ జూచుచు నామందు నిలువఁబడియుండెను

నేను గొంతు సవరించుకొని “మంచిది, నీవేమి జేయదలచితివి” అని యంటిని.

“అదే నేనుగూడ నిన్నడుగ దలంచితిని” అని బెనర్జీ మెల్ల గాన నెను.

నేను చకితుఁడనై, “నాకందు బోక్యమేమియు లేదు గాని నన్నుగూడ వారసుమానించి యుండుటచే నేను నా నిర్దోషత్వమును రుజువుపఱచుకొనక తప్పదని నీకు దెలియదా” అని యంటిని.

“నాకేమియు దెలియదు.” అనెను గాని అతని పెదవులు తడబడెను

“ఏమీ” యని తీవ్రముగ గద్దించితిని.

చాలనేపటివఱ కాలఁడు నిరుత్తరుఁడై తుద కతి ప్రయత్నముతో, “రెండుమాసముల క్రిందట నీపాఠా ముల గాపాడితిని. ఆసమయమున చాల కృతజ్ఞుఁడ ననుటేగాక, నీవు నీ జీవితమే నాయధీనమంటివి. బహుశా నీ వొకచేళ సమయానుసారముగ మాట్లాడితి వేమో—” అని నావంక తీక్షణదృష్టితో జూచుచు “నేనా జీవితమున ఒక సంవత్సర కాలము మాత్రము కోరుచున్నాను నీ వియ్యక్తపోయిన నే దూషింపను; కాని కృతజ్ఞుఁడవైనచో ఒక సంవత్సరము ప్రతి ఫలముగా నాకిచ్చు టొకగొప్పగాదు.” అనెను

“ఏమీ? ఒక సంవత్సరమా?” అతనికి పిచ్చేమైన బట్టినదా?

[కృతజ్ఞత జూపింప సిద్ధపడి చిత్తరంజకా జీవితమెట్లు నాశనము జేసికొనియెనో, ఎంత ఘోర యాతన ననుభవించెనో, బెనర్జీని సంతోషపెట్టుటకై యొక స్త్రీ మూర్తి ఎంతటి త్యాగ మొనరించెనో రాబోవు సంచికయందు జనువుఁడు.] చ.రా.

మే ఘోషం

గూడ శర్మగారు

తపనాంశువేడికి తండ్రి తల్లడమొంద జననమొందిన కష్టజన్ముడితఁడు
 పవలురాతిరి తీరుబడిలేక దిరుగాడు చపలచిత్తుని కనుచరుఁడితఁడు
 జన్మభూమినివీడి జనకునివిడనాడి నింగిపైదిరిగెడి నీటుకాఁడు
 ముల్లోకములన్నెల్ల మోహింపజేసెడి మెఱపులసానికి మిత్రుడితఁడు

కప్పకూతల మెచ్చెడి ఘనుఁడితఁడు
 కేకికల్కులకితఁడు కేకిసలువేయు
 తుమ్మొదలయాటకితఁడు సంతోసమొందు
 ముత్యములచిప్ప మూయించి ముఱియువాఁడు.